

tydning. Jeg har nemlig set en Kasse Aalekvabber ført i Land, som egentlig ikke vare værd at føre i Land, men som desuagtet blive førte i Land, og en Del af dem blive vel ogsaa spiste, skønt jeg ikke egentlig tror, at de ere værd at spise, men hvad Betydning faar saa Forbudet imod at føre Undermaalsfisk i Land? Jeg tror ikke, at Betydningen vil blive særlig stor. Det er jo sikkert nok, at de fleste Fisk taale ikke at være over Vandet ret længe, men de maa hurtigt i Vandet igen, dersom de skulle leve, det er i hvert Fald Tilfældet med en hel Del af dem. Naar nu Fiskerne skulle røgte deres Garn, kunne de ikke med deres bedste Villie straks naa til at sortere Fiskene, de maa blive liggende i Baaden, indtil de blive færdige med at røgte, og paa det Tidspunkt er det kun en ubetydelig Procentdel af de Undermaalsfisk, der ere tagne, som kunne leve, naar de blive smidt ud igen, det kunne alle vi, der have været med til at røgte en Ruse, og som ere kendte med Forholdene, sige. Det kan maake nok anses for et Fremskridt, at Forbudet bliver givet, men at det vil faa stor Betydning, tror jeg ikke. Jeg kan for øvrigt indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings og til det eventuelle Udvalgs Velvillie.

Piper: Dette Lovforslags Historie viser jo klart, hvor vanskeligt dette Felt er at lovgive paa. Det er saa mange forskellige Interesser, der her komme i Berøring med hinanden, Kystejernes Interesse, som de yderligere have faaet bekræftet og forstærket ved den nugældende Lov, der strider mod de fri Fiskeres Interesse; de Fiskeres Interesse, der fiske med faststaaende Redskaber, gaar jo ogsaa mod deres, der fiske med store Fartøjer og Drivvaad osv. Stoffet er jo blevet belyst fra forskellige Sider gennem de forskellige Indlæg, vi allerede have hørt. Jeg skal for mit Vedkommende indskrænke mig til at omtale et enkelt Forhold, en enkelt Del af Landet, nemlig Fiskeriet her i Sundet.

Fiskerne her ved Øresund drive næsten allesammen Fiskeri med faststaaende Redskaber, men de generes i høj Grad af de fremmede Fiskere, som ikke just komme her i stort Antal, men som drive Fiskeri ved Vaad og derved fortrædige de faste Redskaber, som Fiskerne her have udstillet. Fiskerne her paa disse Pladser ønske da meget, at der ved en ny Lovgiv-

ning kunde tages Hensyn hertil, saaledes at man begrænsede den Ret, der nu haves til Vaadfiskeri, derved at det blev forbudt fremtidig at trække med Vaad paa Flakkerne her Øresund paa Strækningen fra Rungsted til Kastrup. Der er jo i § 4 en Bestemmelse, som siger, at Fiskere, som fiske med Vaad, skulle være paa Pladsen om Aftenen og skulle undgaa at forulempe de Redskaber, som ere satte ud og som ere behørigt afmærkede. Men det kan jo ikke hjælpe, at man har en saadan Bestemmelse, naar den ikke overholdes. Det hænder ofte, at disse Fiskere, naar de mærke, at de ikke faa noget ved deres Vaadtræk paa det Sted, hvor de have været om Aftenen, i Nattens Løb flytte hen til et andet Sted, og de vide da ikke, hvilke Redskaber der her er sat ud, og hvor disse staa, og de kunne da let ødelægge Redskaberne og Fangsten for de hjemlige Fiskere. Dette kan vistnok vanskeligt forhindres paa anden Maade end dels maaske ved et Forbud imod at fiske med Vaad paa saadanne Steder, og dels ved, at der oprettedes en Kontrol, som var paa Færd om Natten og passede paa og opbragte de Fiskere, der overtraadte Forbudet. Efter en af Slutningsbestemmelserne i Forslaget staaer det jo Kommunalbestyrelserne frit for at oprette en stedlig Kontrol for den kommunale Kasses Regning. Jeg vil henstille, at det bliver taget under Overvejelse, om der ikke var Rimelighed for, at Statskassen gav et Tilskud muligvis af Halvdelen til Lønningen af disse stedlige Fiskerifogeder. Thi skal der føres en virksom Kontrol med de Overgreb, som finde Sted her, saa vil den Løn, der skal udredes til en saadan Tilsynsmand, ikke blive saa lille som den, jeg i Gaar hørte den ærede Ordfører formenten vilde være et passende Vederlag at give ham.

Et andet Forhold, der klages over, er det, at der i Farvandet mellem Sjælland og Amager sættes Garn ud til midtstrøms, og det have de jo Ret til efter Loven. Men derved forhindres det omtrent helt for andre Fiskere, som ikke have faststaaende Redskaber, at drive Fiskeri her, og særlig er dette hemmende for Sildefiskeriet. Jeg vil henstille, at det tages under Overvejelse, om man bør have Ret til at sætte Redskaber helt ud til midtstrøms, uanset hvor bredt det Farvand er, som det gælder, og uanset Dybden. Ved det ny Forslag gives der jo Fiskerne her i Øresund paa Strækningen imellem København og Helsingør Ret til at fiske og ilandbringe Fisk med mindre Maal end fast-